Dosarul nr. 2-8267/2024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

07 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexa Marian împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

constată:

La data de 18 iunie 2024 reclamantul Alexa Marian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat următoarele. În fapt, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 3 martie 2023 a fost admisă contestația depusă de reclamantul Alexa Marian împotriva deciziei agentului constatator din cadrul INSP al IGP al MAI din 20.03.2022, emisă în privința acestuia. Au fost anulate procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05 490951 și decizia de sancționarea din data de 20 martie 2022 de aplicare a amenzii în mărime de 30 u/c (echivalentul a 1500 MDL) și trei puncte de penalizare, adoptată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție în cauza contravențională de învinuirea lui Alexa Marian în comiterea faptei contravenționale, din motivul lipsei faptei imputate, prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Reține că, hotărârea instanței de fond a fost contestată de agentul constatator, dar a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 3 octombrie 2023.

Astfel, printr-o decizie irevocabilă judecătorească a fost anulată decizia de sancționare aplicată ilegal de agentul constatator din cadrul IGP al MAI.

În continuare reține că, conform prevederilor *a***rticolului 2007 din Codul Civil,** *prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile*

Corespunzător, în speță atestă că sunt întrunite condițiile de răspundere a statului prevăzute de Legea 1545 din 25.02.1998 (art. art. 1-11 și 13), cum și de Codul civil (art. art. 19, 1998, 2007, 2025, 2036 și 2037).

Cu referire la înaintarea prezentei acțiuni împotriva IGP al MAI și împotriva Ministerului Justiției, explică faptul dat prin aceea că potrivit legii 1545 statul, în genul respectiv de litigii este reprezentat de Ministerul Justiției, iar în cazul aplicării sancțiunilor contravenționale de autoritățile statului, altele decât instanțele de judecată, prejudiciul se repară de aceste autorități.

Corespunzător, acțiunea este înaintată către Ministerul Justiției, care reprezintă statul și către Inspectoratul General al Poliției al MAI, deoarece amenda a fost aplicată de agentul constatator din cadrul acestei autorități.

Astfel, de la autoritățile statului sus-numite, responsabile potrivit legii de repararea prejudiciului cauzat prin atragerea și supunerea ilegală a reclamantului la răspundere și pedepsei contravenționale urmează a fi încasat prejudiciul moral cauzat prin această încălcare în cuantum de 3000 MDL, prejudiciul material cauzat prin această încălcare, ce constituie cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul procedurii contravenționale în cuantum de 5000 MDL și cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul actualului proces civil pentru instanța de fond, în cuantum de 3000 MDL.

Solicită reclamantul în cererea de chemare în judecată concretizată: Încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul General al Poliției al MAI și Statul Republica Moldova, reprezentat de Ministerul Justiției în folosul Iui Alexa Marian echivalentul bănesc al prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei, prejudiciul material în sumă de 5 000 lei, cheltuielile de asistență juridică suportate în actuala cauză civilă în prima instanță în sumă de 5 000 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

În ședința de judecată reclamantul Alexa Marian cât și reprezentantul acestuia, nu au fost prezenți deși, au fost înștiințați legal despre data și locul desfășurării ședinței.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratului General al Poliției, în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza următoarelor motive de fapt și de drept.

Indică că, în, sarcina instanței de fond la determinarea temeiniciei răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, constă în aplicarea principiului răspunderii în raport cu vinovăția și întrunirea în acțiunile organelor statului și partea care se consideră vătămată, în vederea determinării existentei componentei de ilicit în cazurile prevăzute exhaustiv în textul Legii, fără dreptul de extindere a acestora. Or, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de Legea sus menționată, apare în cazurile expres și exhaustiv expuse la art. 6 al Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În continuare menționează că, reclamantul Alexa Marian în cadrul procesului contravențional nu a fost reținut ilegal, în privința acestuia nu au fost aplicate ilegal măsuri preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, acesta nu a fost condamnat ilegal, nu i s-a confiscat ilegal averea, nu a fost supus ilegal la muncă neremunerată în folosul comunității, în privința acestuia nu au fost efectuate ilegal percheziții, ridicări, puneri ilegale sub sechestru a averii, eliberări sau suspendări ilegale din lucru (funcție), precum și nu au fost limitate drepturile reclamantului în urma altor acțiuni de procedură, acesta nu a fost supus ilegal la arest contravențional, reținere contravențională ilegală și nici nu s-au aplicat ilegal amenzi contravenționale de către instanța de judecată, nu au fost efectuate măsuri speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației și nu au fost ridicate ilegal documente contabile, alte documente, bani, ștampile, precum și nu au fost aplicate blocări pe conturile bancare. Mai mult, art. 1 al Legii nominalizate, determină expres cine sunt subiecții faptului ilicit ce atrage răspunderea statului în baza acestei Legi, astfel încât răspunderea patrimonială a statului pentru repararea prejudiciului material, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și moral, poate surveni doar în cazul cauzării acestui prejudiciu prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar agenții constatatori care fac parte din organele de menținere a ordinii publice, nu sunt subiecți ai acestui raport juridic.

Mai mult ca atât, reține că, acțiunea de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție, reprezintă una din atribuțiile de serviciu ale agentului constatator, la executarea cărora ultimul este obligat prin Lege, iar înlăturarea erorilor prin hotărâre judecătorească exceptă posibilitatea reparării prejudiciului pentru motivele indicate mai sus. Or, art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998

prevede că, dreptul la repararea prejudiciului în cazurile indicate în textul acestei norme survine în modul prevăzut de Legea dată, respectiv în cazurile prevăzute de art. 3 al aceleiași Legi, (inexistentă în speță), după cum s-a indicat mai sus, având în vedere că anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare cu încetarea procesului contravențional de către instanța de judecată, constituie un remediu compensatoriu eficient ce atrage satisfacție echitabilă pentru reclamant. Simplul fapt că prin actul judecătoresc s-a declarat nul procesul-verbal în privința reclamantului Alexa Marian prin hotărâre judecătorească, nu încadrează în situația dedusă judecării în temeiurile legale ce instituie răspunderea statului conform legislației pertinente.

Subsidiar, menționează că, instanța de judecată care a examinat cauza contravențională nu a determinat și nu a constatat fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, iar declararea nulității procesului verbal cu privire la contravenție pe motivele indicate nu denotă încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului Alexa Marian și nu acordă acestuia dreptul de a solicita despăgubiri de la Inspectoratul General al Poliției. Pentru antrenarea răspunderii delictuale în conformitate cu prevederile art. 1998 din Codul civil, sunt necesare întrunirea tuturor condițiilor obligatorii, și anume prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Or, prin cererea prenotată nu se constată existența cel puțin a două elemente obligatorii și anume, fapta ilicită și vinovăția.

Totodată, potrivit art. 2 din Legea prenotată, prin acțiuni ilicite se înțelege acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

În același context, relevă că în sensul dispozițiilor enunțate este de înțeles că, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de anchetă sunt necesare condiții speciale și anume: că fapta ilicită, în calitate de condiție generală a răspunderii delictuale, va avea particularități în materia respectivă, prin urmare nu orice acțiune ilicită a organelor de anchetă și judecată atrage răspunderea statului.

O altă condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii judiciare și prejudicierea neîntemeiată a persoanei. De asemenea, este de menționat că, pentru aplicarea dispozițiilor Legii 1545/1998, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale cu titlu de cheltuieli de

asistență juridică și morale pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a fi întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute la art. 6 al Legii, ce reglementează dreptul la repararea prejudiciului, cât și art. 3, care stipulează cazurile de reparare a acestui prejudiciu.

La caz, deși pretențiile reclamantului se bazează pe acțiunile pretins ilegale ale agentului constatator al Inspectoratului național de securitate publică, Vicol Eugeniu, ca urmare a tragerii]a răspundere contravențională si sancționare contravențională cu amendă, din normele mai sus citate se denotă că, repararea din contul bugetului de stat a prejudiciului într-o cauză contravențională survine doar ca urmare a supunerii persoanei la arest contravențional ilegal, în cazul reținerii contravenționale ilegale sau a aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată.

Cu toate acestea, după cum constată din materialele cauzei contravenționale, reclamantul Alexa Marian nu a fost supus arestului contravențional, reținerii contravenționale, precum și nu i-a fost aplicată de către instanța de judecată amenda contravențională.

În continuare, atenționează asupra faptului că la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să confirme existența faptei ilicite care este imputabilă pârâtului, și, prin urmare se deduce că în speță, prima condiție pentru angajarea răspunderii delictuale și anume, fapta ilicită, nu este întrunită, or, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, sunt necesare anumite condiții speciale, și anume existența faptei ilicite, astfel că nu orice acțiune/inacțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, prin repararea prejudiciului material cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Reieșind din faptul că pe parcursul examinării cauzei contravenționale instanța de judecată a ajuns la concluzia de a anula procesul contravențional cât și decizia întocmită de agentul constatator, reclamantului la cazul dat nu i sa cauzat nici un prejudiciu moral.

Totodată, pârâtul Inspectoratul General al Poliției, consideră că cerințele indicate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate și lipsite de orice argumentare juridică, reclamantul nu a justificat în nici într-un mod necesitatea admiterii acestor pretenții, la caz reclamantul nu a fost tras ilegal la răspundere penală, fiindu-i doar aplicată o sancțiune contravențională.

Mai mult, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma și gradul vinovăției autorului faptei ilicite nu prezintă importanță pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei, însă, la materialele cauzei nu au fost anexate probe care să ateste vinovăția pârâtului în fapta ilicită imputată, și astfel, se deduce că, la caz, nu este

întrunită nici cea de a doua condiție necesară pentru angajarea răspunderii delictuale.

Menționează în continuare faptul că, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Astfel, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul constatator sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana, iar instanța de judecată urmează să indice expres care anume act normativ justifică răspunderea statului.

Din considerentele în cauză, argumentele reclamantului în vederea încasării prejudiciului moral nu se încadrează în condițiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, care prevede expres că repararea din bugetul de stat a prejudiciului material , cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și moral în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care survine în circumstanțele în care persoana a fost ilegal arestată, reținută contravențional sau i s-a aplicat ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată sau cazurile în care prejudiciul se repară de către alte organe decât instanța de judecată în sensul art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545/1998.

Mai mult, dreptul persoanei de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul și perioada procesului contravențional, iar în speța dedusă judecății, procesul contravențional a fost finalizat, fapt demonstrat prin hotărârile emise pe cauza contravențională. Întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, iar însăși pornirea procesului contravențional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, recunoașterea persoanei în calitate de contravenient, reprezintă niște măsuri procesuale ce țin de procesul contravențional care nu încalcă în esență drepturile persoanei și nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive și dacă nu dăunează iremediabil drepturile persoanei în privința căreia se întocmește procesul-verbal cu privire la contravenție.

Suplimentar atestă că, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, agentul constatator este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă și iminentă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că acțiunile agentului constatator i-ar fi cauzat un prejudiciu moral.

În mod analogic, agentul constatator în momentul depistării comiterii unei contravenții, este obligat atât de Codul contravențional, cât și de Hotărârea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017 „Pentru aprobarea Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,, să întreprindă toate măsurile pentru curmarea contravenției sau posibilității săvârșirii unei noi contravenții, astfel că aceste acțiuni nu pot fi considerate ilicite, întrucât îndeplinirea atribuțiilor de serviciu este o îndatorire iminentă, ceea ce denotă că, agentul constatator nu putea cauza prejudicii reclamantului.

În atare circumstanțe, pârâtul consideră irelevante argumentele reclamantului cu referire la acțiunile agentului constatator, pentru satisfacerea pretențiilor, or, dat fiind faptul că acesta a fost remediat prin soluția instanței de judecată de anulare a sancțiunii, remedierea erorii judiciare presupune aplicarea principiului restitutio in integrum în civil și reabilitarea în procesul penal, prin anularea actului judecătoresc afectat de viciu și returnarea cât este de posibil a situației anterioare.

Totodată, reclamantul Alexa Marian în temeiul art. 6 lit. a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, nu are dreptul la repararea prejudiciului în cadrul procesului civil, or, acesta nu cade sub incidența Legii 1545 din 25 februarie 1998, în pofida faptului că potrivit jurisprudenței CEDO în materia contravențională Curtea a stabilit, în funcție de gravitatea sancțiunii, în anumite decizii, că aceste fapte aparțin „materiei penale”, însă aplicabilitatea Legii 1545 nu poate fi extinsă fiindcă legiuitorul a limitat cazurile în care este posibilă solicitarea reparării prejudiciului material, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică sau moral, aceste cazuri fiind exhaustiv prevăzute de legislator.

De asemenea, pentru a pretinde repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului, or, pretins a fi încălcat în speță, reclamantul Alexa Marian urma să dovedească prejudiciul moral sub aspectul existenței (care suferințe fizice sau psihice) și prin care probe, se confirmă argumentele invocate de aceasta, iar nerespectarea principiului probațiunii statuat la art. 118 din Codul de procedură civilă va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art. 6 a CEDO.

În atare circumstanțe, se impune concluzia potrivit căreia reclamantul nu a dovedit faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie, totodată nefiind justificată și mărimea compensației solicitate.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în ședința de judecată nu a fost prezent, totodată se va reține că la materialele cauzei este prezentă referința acestuia, potrivit căruia acțiunea nu o recunoaște și solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantului Alexa Marian este întemeiată și urmează să fie admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.*

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.*

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Potrivit art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, *orice persoană ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de Convenţie au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituţii naţionale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale*.

În acest sens se va reține că, obiectivele acestui articol sunt de a „oferi un mijloc prin care persoanele pot obține compensații la nivel național pentru încălcarea drepturilor lor prevăzute de Convenție înainte de a pune în mișcare mecanismele internaționale de înaintare a plângerilor la Curtea de la Strasbourg" (cauza Kulda c. Poloniei, 2000, § 152).

În continuare potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.*

Conform prevederilor art. 2007 alin.(1) lit. a) Cod Civil, *prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea.*

În corespundere cu art. 2036 alin.(1)- (3) Cod Civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Potrivit art. 2037 alin.(2) Cod civil, *caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.*

Totodată, instanța de judecată va reține că, potrivit art. 383 alin. (3) din Codul contravențional, *persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărîre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.*

Potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul de contravențional*, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.*

În continuare se va reține că potrivit art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:*

a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la

răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

(2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

În continuare se va reține că, art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede că, *dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:*

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Potrivit art. 7 lit. d) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *în cazurile menţionate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie:amenzile percepute ca urmare a executării sentinţei judiciare şi cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acţiunile ilicite; sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică;*

În corespundere cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget.* ***Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.***

La caz, instanța de judecată consideră necesar de a nota faptul că, normele juridice sistematizate în acte normative distincte, nu sunt izolate ci corelează între ele, aflându-se într-o interconexiune sistemică unitară, iar interpretarea și aplicarea acestora derulează în sensul în care produc efecte juridice și nu viceversa. Astfel, normele juridice conținute în Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a fi coroborate cu prevederile Codului civil și a Codului Contravențional, or, toate acestea formează în ansamblu un cadru de reglementare unic ce guvernează raporturile juridice inițiate de legea vizată.

Din interpretarea sistematică a acestora, instanța de judecată menționează că Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite inclusiv ale altor organe de drept decât instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală, or, amenzile contravenționale pot fi aplicate și de alte autorități competente, împuternicite cu atribuții de constatare a contravenţiei şi/sau de sancţionare.

Prin urmare, art. 13 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu poate fi privită ca o normă lipsită de efecte juridice inaptă să confere beneficiarilor dreptul de a cere repararea prejudiciului cauzat de organele de drept, pe motiv că, ipoteza menționată în această prevedere legală nu este reflectată în art. 3 și art. 6 din legea disputată, or, o asemenea abordare vine în contradicție cu principiul legalității care prevede că, norma de drept în vigoare produce efecte juridice până la încetarea ei în condițiile prevăzute de lege (abrogare, expirarea termenului, cădere în desuetudine etc), iar destinatarii legii pot beneficia în deplină măsură de mecanismele oferite în acest context.

Potrivit materialelor dosarului cercetate în cadrul examinării pricinii în fond se atestă următoarele circumstanțe de fapt.

La data de 20 martie 2022, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Eugeniu Vicol, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05490951, prin care Alexa Marian a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, s-a admis contestația depusă de Alexa Marian împotriva deciziei agentului constatator din cadrul INSP al IGP din 20 martie 2023, emisă în privința acestuia; S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 490951 și decizia de sancționare din data de 20 martie 2022 adoptată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției în cauza contravențională de învinuire a lui Alexa Marian în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, s-a respins ca nefondat recursul declarat către agentul constatator Vicol Eugeniu și s-a menținut Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023.

Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Ziliberberg contra Moldovei* (cererea nr. 61821/00) se reiterează că, în principiu, caracterul general al contravențiilor și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că, în sensul articolului 6 al Convenției, reclamantul a fost acuzat de o abatere penală. Așadar, distinct de aceste constatări, instanța subliniază că, din art. 10 din *C*odul contravențional se desprinde noțiunea contravenției care se definește ca fiind *fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Din circumstanțele descrise, instanța de judecată concluzionează că, reclamantul Alexa Marian a întrunește cerințele instituite de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 în vederea reparării a prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Or, în situația în care prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, devenită irevocabilă decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, reclamantul a fost repus în drepturi, pe motivul lipsei faptei contravenției, acțiunea înaintată de către acesta este temeinică în sensul art. 6 lit. a) din *Legea nr.* Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

În acest sens, cadrul legal enunțat mai sus confirmă că, Alexa Marian dispune de dreptul subiectiv la repararea prejudiciului moral cauzat prin tragere ilegală la

răspundere contravențională, în condițiile în care în privința acestuia a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție prin care i-a fost aplicat ilicit amendă contravențională de către agentul constatator, iar în circumstanțele date apare obligația de compensare a prejudiciului cauzat acestuia prin erorile agentului constatator, obligație care este pusă în seama organului din care face parte agentul constatator, conform art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai mult ca atât, se va reține că, Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, devenită irevocabilă prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, prin care a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție în emis privința lui Alexa Marian în baza art. 240 alin.(1) din Codul contravențional, reprezintă acele premise faptice și legale în temeiul cărora reclamantul este îndreptățit să solicite repararea prejudiciilor materiale și morale cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului General al Poliției, din contul bugetului instituției date, în condițiile enunțate la art. 7 și art. 11 din Legea nr. 1545/1998.

În acest sens, argumentele reprezentantului pârâtului prin care susține că o simplă hotărâre judecătorească prin care s-a încetat procesul contravențional nu poate fi pusă la baza răspunderii delictuale, instanța le consideră că nu sunt pertinente, reieșind din raționamentele descrise *supra*, dar și din faptul că în conformitate cu art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, ***încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit***.

De altfel, pertinente sunt și prevederile art. 384 alin. (3^1) din *Codul contravențional,* potrivit căruia, *dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărîre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.*

Astfel, în cazul dedus judecării, instanța reține că prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, devenită irevocabilă decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, s-a constatat că *„... Din materialele cauzei instanţa de judecată reţine că,* ***la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăția lui Alexa Marian*** *în comiterea contravenției incriminate...Prin urmare, la materialele dosarului* ***lipsesc probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția, apreciată de instanță a fi una subiectivă a agentului constatator****. Pe cale de consecință instanța de judecată conchide că, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și a aplicat sancțiunea contravențională* ***doar în baza propriilor presupuneri, nefiind***

prezentate careva probe care să demonstreze prezența în acțiunile lui Alexa Marian elementele constative ale componenței de contravenție stabilite la art.240 alin. (1) Cod contravențional*. Potrivit art.441 alin.(1) din Codul contravenţional,* ***procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională****...".*

Aceste constatări denotă caracterul acțiunilor ilicite ale agentului constatator, or, acțiuni ilicite sunt definite ca fiind acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată.

În această ordine de idei, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, denotă caracterul ilicit al acțiunii agentului constatator Eugeniu Vicol, circumstanță ce-i acordă dreptul reclamantului Alexa Marian să-și valorifice dreptul său la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În continuare referitor la cerința reclamantului privind încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției și a Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei, se va reține următoarele.

Potrivit art. 13 alin. (1) din *Legea cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget.* ***Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decît instanța de judecată se repară de către aceste organe.***

Prin urmare, la caz, instanța de judecată constată că reclamantul Alexa Marian poate pretinde la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională exclusiv de la Inspectoratul General al Poliției, or, sancțiunea contravențională a fost aplicată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al **Inspectoratului General al Poliției**.

Astfel, cerința reclamantului în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei din contul Ministerului Justiției, o va respinge ca neîntemeiată, or, în speță nu sunt întrunite condițiile răspunderii solidare.

În continuare referitor la cerința reclamantului în partea ce ține de încasarea

prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei din contul Inspectoratului General al Poliției de judecată menționează că, raportând situația reținută la prevederile legislației în vigoare, inclusiv art. 2007 Codul civil, Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, instanță concluzionează că se impune necesitatea reparării prejudiciului cauzat reclamantului Alexa Marian.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu miza pentru reclamant comportamentul părților, buna/reaua credință, etc. Se ia în considerare în mod obligatoriu principiul general al echității. Prejudiciul moral se apreciază individual pentru fiecare caz, luând- se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzând-se pretenții excesive și vădit exagerate.

Aici, instanța de judecată reține că, materialul probator anexat la actele cauzei denotă fără echivoc faptul că, reclamantului i-au fost cauzate suferințele psihice, prin faptul că a fost atras la răspundere contravențională pentru săvârșirea unei acțiuni, în care nu s-a constatat fapta contravențională.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La caz, instanța de judecată, ținând cont de toate circumstanțele pricinii, consideră că, suma solicitată de reclamant este una exagerată, or, sarcina probării mărimii prejudiciului moral îi revine reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele părților și jurisprudența Curții Europene.

O compensație justificată ar însemna „una echitabilă”, să nu fie vădit disproporționată în raport cu gravitatea violărilor constatate și să se apropie în cuantum la valoarea pe care ar fi acordat-o Curtea Europeană în cazul în care cauza ar fi fost examinată în fața Instanței de la Strasbourg.

Concomitent, instanța de judecată relevă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral,

proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).

În continuare se va reține că potrivit art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luîndu -se în considerare:*

a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată;

c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată;

e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice;

g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.

(2) Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală.

(3) În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

În contextul expus, la aprecierea mărimii prejudiciului moral cauzat reclamantului Bejenari Denis, instanța va ține cont de următoarele aspecte: integritatea psihică, reputația acestuia, învinuirea înaintată, afectarea vieții personale, sentimentul de nesiguranță și neliniște.

În această ordine de idei, prin tragerea ilegală la răspundere contravențională a reclamantului, ultimului i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv dreptului la viața sa privată, pe care le-a suportat în urma acțiunilor agentului constatator. Suferințele psihice provocate de situația creată i-au cauzat consecințe determinate de stări de depresie, de anxietatea, prin pierderea încrederii în oameni și alți factori care derivă suferințele morale.

Oferind o apreciere celor enumerate mai sus, instanța de judecată conchide că reclamantului într-adevăr, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, însă acesta urmează a fi estimat nu în mărimea a 3 000 lei, cum a solicitat reclamantul, ci în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate, ca recompensă a

prejudiciului moral, cauzat prin încălcarea dreptului constituțional al lui Alexa Marian privind prezumția nevinovăției și ale drepturilor procesuale privind intentarea cauzei contravenționale.

Astfel, instanța de judecată evaluează prejudiciul moral la suma de 2 000 lei, ce constituie o satisfacție echitabilă pentru suferințele cauzate lui Alexa Marian prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, având în vedere că nu a fost supus unor acțiuni care să-i limiteze în mod brutal și abuziv drepturile garantate, nu i s-au aplicat măsuri procesuale de constrângere: privative de libertate, de limitare în alte drepturi etc.

Mai mult ca atât, luând în considerație Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, devenită irevocabilă decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, este cert faptul, că anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 490951 și a deciziei de sancționare din data de 20 martie 2022 adoptată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției în cauza contravențională de învinuire a lui Alexa Marian în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, deja conține în sine, pentru reclamant, o satisfacție morală.

La capitolul dat, în cazul în care se pretinde repararea prejudiciului moral, mărimea compensației acestuia, în sensul art. 11 a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, se stabilește în modul prevăzut de Legea nominalizată cu respectarea principiilor compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

În acest context, instanța de judecată remarcă că întru judecarea justă și corectă a litigiului, cât și întru determinarea corectă a mărimii compensației pentru prejudiciul moral e necesar a fi luată în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

Astfel, deși sarcina probațiunii prejudiciului moral îi revine reclamantului, aceasta nu a confirmat prin probe pertinente și concludente suferințele invocate de el în măsura în care să fie pasibilă repararea prejudiciului moral în mărimea solicitată.

Așadar, instanța de judecată va admite parțial pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului moral și va încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

În continuare referitor la cerința reclamantului privind încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției și a Ministerului Justiției al

Republicii Moldova a prejudiciului material în mărime de 5 000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea cauzei contravenționale, se va reține următoarele.

Conform art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *în cazurile menționate la art.3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: sumele plătite de ea pentru asistența juridică.*

Astfel, instanța de judecată reține că, la materialele cauzei este anexat ordinul de plată nr. 17352136 din 13 iunie 2024, în mărime de 5 000 lei, achitat de către reclamant pentru serviciile juridice conform contractului de asistență juridică nr. 17-2022 din 26.08.2022.

Apreciind materialele prezentei cauze, complexitatea acesteia și a procesului contravențional inițiat în privința reclamantului Alexa Marian, instanța de judecată conchide de a admite parțial solicitarea reclamantului și de și va încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian prejudiciul material suportat sub forma cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

În rest, cerința privind încasarea prejudiciului material inclusiv din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, instanța de judecată o va respinge, or, după cum s-a constatat *supra*, reclamantul Alexa Marian poate pretinde la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională exclusiv de la Inspectoratul General al Poliției.

În continuare referitor la încasarea cheltuielilor de judecată se va reține următoarele.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Iar, potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

Prin urmare instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian taxa de timbru în sumă de 200 lei.

În continuare se va reține că, potrivit art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să*

compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistența juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să țină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența.

La materialele dosarului este anexat ordinul de plată nr. 17352132 din 13 iunie 2024, privind achitarea de către reclamantul Alexa Marian a cheltuielilor de asistență juridică conform contractului de asistență juridică nr. 16-2024 din 13.06.2024, în sumă totală de 3 000 lei.

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a admite cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, şi a dispune încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, sumă care este reală, necesară şi rezonabilă, în coraport cu aportul avocatului la soluționarea cauzei.

Reieșind din circumstanțele expuse *supra*, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată de Alexa Marian împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. 94, 96, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Alexa Marian împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, se admite parțial.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 (trei mii) lei.

În rest, pretențiile reclamantului se resping, ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului